

REDACTIA
Arad, Doak Perencez-utoza nr. 20.

ABONAMENTUL
Pentru Austro-Ungaria:
pe un an 20 cor.
pe 1/2 an 10 .
pe 1/4 an 5 .
pe 1 lună 2 .
N-rii de Duminecă pe an
4 coroane.
Pentru România și străinătate
pe an 40 franci.
Manuscripte nu se înpoiază.

ADMINISTRAȚIA
Arad, Doak Perencez-utoza nr. 20

INSERTIUNILE:
de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.
de fiecare publicație.

Atât abonamentele, cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Telefon pentru oraș și comitat 502.

Scrisori nefrancoase nu se primesc

TRIBUNA POPORULUI

Anul VI.

Număr de Duminecă

Nr. 32

CONGRES ÎMPOTRIVA EMIGRĂRILOR.

Inspaimăuțați că i-au lumea în cap, ducându-se în America, până și Șvabii din comunele cele mai bogate ale Banatului, frunțașii acestui ținut s'au adunat Duminecă la sfat în Timișoara.

Pentru a pune stavilă emigrărilor, congresul e hotărât să roage stăpânirea:

1) să mărească suma prețului scrisorilor de drum (pașaport) și tinărilor cari nu și-au făcut miliția, să nu le dea nici pe un an drept de a părăsi țeara;

2) slujbașilor de prin comitat să li se poruncească aspru a fi cu mai multă grige față de acei păcătoși (agenți) cari cu tot felul de vorbe deșerte adimenesc oamenii și i cumpănesc să și părăsească vatra strămoșească;

3) scrisorile ce sosesc în sate dela agenții străini să fie prinse la postă;

4) prin gări să fie sporită poliția, ca să supravegheze plecarea și să oprească pe străinii fără pașaport.

Luându-se aceste măsuri, frunțașii de prin părțile banatice socot că se va lecui răul.

Noi credem însă că nu-i destul atâta. Că trebuie a se căuta *pricina* răului și numai *înlăturând* aceasta, se vor îmbunătăți stările de lucruri.

Unul dintre frunțașii congresului, Bruno de Pottere a arătat pricina răului. În acești din urmă cinci ani și-au pierdut adică averea la licitație în comitatul:

Timișanet	2800	proprietari;
Torontal	2500	"
Bacica	3000	"

Și peste tot, s'a ajuns că în cele mai bogate comitate ale țării au rămas fără o palmă de pământ 25 la sută dintre locuitorii ba în unele părți chiar 75 dintr'o sută n'au nimic.

Se înțelege că p'aceștia nu-i ține nimic în patrie, ei se duc bucuroși în America, unde nădăduesc să capete pământ. Vorbim să însemnăm bine de Șvabi, cari au venit, înainte cu sute de ani, în Țeara-Ungurească, părăsindu și patria germană, pentru-ca li-s'a dat aici pământ mult. Perzând acum pământul, averea, potrivit firii lor, se duc!

Într-unul ușurându-le deci traiul de aici: scăzând dările multe și schimbând legile aspre cari s'au licitație averile, acești Șvabi vor pute fi ținuti locului. Altfel se duc toți căți rămân fără pământ, căci Neamțul așa e obicei-nuit: să și aibă holda sa, lucrând într'altuia, nu poate trăi.

Că acesta e adevărul, dovadă sunt și cele vorbite de plugarii nemți cari au luat parte la congres. Toți s'au plâns adică de dările mari, au cerut să li-se dea pământ și slujbașii să fie opriti a-i asupra; s'au plâns apoi împotriva usurei și a ticăloșiei dela burse, unde Ovreii în chip meșteșugit fac să scadă prețul grânelor.

Aici e răul, aceste lucruri trebuie îndreptate și emigrările se vor opri.

Cu poliția nu-i chip de a le pune capet.

S'a găsit însă în congres un vorbitor, „țeran cu înfașurare de domn“ (va fi fost pus anume în haine țărănești acest Knopp) cum îl descriu foile ungurești, care a cerut „convicte susținute de stat unde copiii șvabi să învețe deplin ungurește“...

După-ce au vorbit domni Laehne Hugo și Blaskovich, acest din urma deputat, s'a și primit propunerea lui Knopp, ear foile maghiare scot indeosebi la iveală, și încă vesele de tot, această hotărâre a congresului.

Cu alte cuvinte: Șvabii, vorbind toți nemțește, au cerut pământ și să li-se scadă argavalele, ear congresul le votează *sporirea geandarmieriei și convicte unde să învețe ungurește*.

Cine se mai îndărește oare că se va pune acum stavilă emigrărilor?!

Convict ca să învețe bine de tot ungurește? Ei, și!!

Oare Ungurii cari se duc și ei cu gramada, nu știu bine — ungurește? Și totuși chiar din cel mai unguresc oraș, dela Oradia, vine știrea ca zilele trecute 300 meșteșugari maghiari s'au hotărât să plece în America. Ear „Tiszántul“ (dela 10 c.) dintr'o scrisoare a unui meșteșugar ungar așezat în America dă următoarele:

„De când sunt aici n'am pus mâna pe bardă și totuși câștig zilnic 5 dolari. Veniți și voi aici, părăsiți această țeară de hoști și veniți în America slobodă. Acasă, la noi nu se întreabă dacă aveți ce mânca, ci vi-se ia perina de sub cap și o duc pentru dare... Înc'odată vă zic: părăsiți această țeară de hoști“.

Aceasta o scrie — zice „Tiszántul“ — un Ungur altui Ungur...

Ei, întrebăm noi: întru cât cunoșterea, bine de tot, a limbii ungurești, li-a făcut pe meșterul ungar să și iubească patria ori cel puțin să scrie despre dinsa cu mai multă erudare, după-ce odată a ajuns în America?!

Întru cât limba maghiară la pus la adăpost de a sevrși fapt pentru care numitul ziar îl numește un „ticălos trădător de patrie“?!

Și aici e bine spus cuvântul: căci, într'adevăr, patria și o tradează cel ce o părăsește și îndeamnă și pe alții, spunându-le chiar minciuni s-o părăsească și ei,

În privința aceasta noi Românii putem fi mândri. Suferim prigoniri, muncim din greu ca să plătim dările, răbdăm ticăloșii ca cele arătate că s'au petrecut în Maramureș, dar vatra strămoșească nu și-o părăsește nici unul dintre noi.

Ori duc cine-va, în țeara aceasta vieată mai năcăjită decât bietul moț de pildă? Toată viața și-o petrece pe drumuri, ducând povară în spate (cercuri și ciubare și culcându-se unde-l ajunge noaptea. Și totuși auzit-a cine-va despre vre-o emigrare din Munții Apuseni?

Și oierii, zișt Mocani, de prin Ardeal, nu și petrec oare vieța prin munții României prin Bulgaria, Balcani, ba chiar și prin îndepărtatul Caucaz, în alta parte a lumii, dar familia și-o lasă aici și nu-i nici unul dintre ei, care la un an doi să nu vină a și vedea pe cet d'acasă și toți aici mor. Umblă prin străini a și agonisi ceva dar nu se așează pe vecie acolo.

De ce?

Pentru-că are dragoste de țeară. A supt această dragoste d'odată cu laptele mamei. Și nu-i pentru el cuvânt mai scump de cât cel auzit în biserica lui din sat, ear veselia cea mai mare a vieții sale e să încingă o horă 'n sat... Și duos îl face, peste măsura, când aude clopotul de seară a bisericii și nu-i bogăție în lume pentru-care să schimbe vieța s'ermană și chinuită din satul său!...

Șvabii?

Lor le trebuie pământ mult și — copii puțini.

Ungurilor?..

Ce să mai zicem noi, când vâzurăm cu câtă nerușinare sunt în stare să scrie pentru-că nu pot duce traiu ușor în patrie!... Și cum adevărații că vor pute, trăi în America fără a pune chiar mâna pe ciocan, dintr'un singur oraș unguresc își părăsese patria 300 de inși d'odată, măcar că fără îndoială, fie-care ar pute s-o ducă bine muncind!

De unde această deosebire?

Eată de unde: noi de când ne știm pe lume, aici ne-am pomenit. Ear pe cei, cari au venit peste noi, dorul de domnie i-a adus și cât am trăit, noi în aspirare și răbdare am dus-o, ear alții în belșug și bine. Durerile pe noi ni-au oțelit ear Șvabii de pildă și Sașii, au venit aici la pământ mult, în boierie; schimbându-se vremurile și trebuind să muncească și ei din greu pentru susținerea statului, li-s'a urit de patrie. Pleacă deci cu inimă ușoară, că așa au învățat: pentru ei patria este unde bine le merge, pe când Românul zice:

Fie pânea cât de rea, tot mai bine în țeara mea!...

Ce e de făcut deci pentru stavilirea emigrărilor, chiar în cele mai bogate părți ale țării?...

Eată ce:

Mai presus de toate o dreaptă împărțire a sarcinelor... Căci e prea mare darea pe pământ ear bogătanii cu bani mulți și slujbașii (Unguri toți) înalți de pretutindeni plătesc puțin de tot, căci nu mărturisesc cât veniți au.

Să lase apoi, ca naționalitățile să se întărească în școli de ale lor atât în ce privește învățătura de carte cât și credința în Dumnezeu.

Eată, printre Șvabii din Banat abea mai este școala nemțească unde preotul să aiba vre-un cuvânt, ci toate sunt școli de stat, cu limba maghiară și unde s'a pierdut vremea învățând pe Nemți ungurește, fără ca în aceiași vreme să se fi altoit dragostea către țeară, răbdarea și alte virtuți în lipsa

cărora mic și mare își părăseso patria fără a vërșa o lacrimă.

Tot așa, lipsa creșterii în frica lui Dumnezeu face și pe atâția Unguri să caute binele și fericirea numai în bunuri lumesti: bogăție și slujbe grase, ear neputând să și întocmească fie-care vieța așa fel, în cât să nu-i simtă și greutatea, se duc în America, în număr așa de mare, că s'au pus pe griji așa zișt „părinți ai patriei“.

Întoarcerea la cele dumnezești, eată ce trebuie mai presus de toate, căci așa zice o vorbă veche: Frica către Dumnezeu este începutul înțelepciunii!

Ear afacerea emigrărilor cu înțelepciune trebuie lecuită, ear nu cu ajutorul geandarmilor.

Russu Șirianu.

Valorarea vinului. Semioficioasa „Magyar Nemzet“ vestește că secțiunea vinicolă a ministrului de agricultură a terminat un proiect important, privitor la înființarea unei asocieri generale pentru exportul vinului. Proiectul v'a fi supus congresului economic din Pojon, și după ce se va pronunța asupra lui congresul, se va realiza.

Ministrul președinte Széll în Budapesta. Se anunță că ministrul president Széll în 18 l. c. va sosi în Budapesta.

Obraznic și prost.

Sub semnul — r un redactor al „Tribunei“ ne dăscălește pe patru coloane într'un chip obraznic.

N'avem însă obiceiul să ne perdem vremea cu răspunsuri unor obraznici. Cu atât mai puțin vom da însemnătate meșterului care, după cât știm, departe de a fi un puiu de Catone, dar e un tiner asupra patimilor căruia tocmai acum se face mult haz în Sibiu și nimic nu-i dă dreptul să se facă judecător peste frunțașii Români ai comitatului Aradului.

Ne mirăm însă de obraznicia fără seamăn cu care scrie într'o afacere pe care nici măcar n'o cunoaște.

Serie anume, că în congregația dela 1 August n. a comitatului Arad a fost vorba de propunerea ca lui Kossuth să i-se ridice monument pe banii statului. Și învinuiește rău ca ceilalți Români n'au combătut propunerea alături de Csicsó cel grozav.

Cu alte cuvinte, naționaliști eram numai dacă porneam luptă în contra — morilor de vânt Pentru-că, meșter imbecil ce ești, n'a fost vorba de banii statului, ci de banii adunați de Unguri, între Unguri. anume pentru a i-se ridica lui Kossuth monument. Ear Român serios nu poate să tragă sabia și să împedice pe Unguri ca pe banii lor să ridice statue cui vor voi

Ori Csicsó cel grozav aceasta o voiește și Dr. Rațiu cu micii săi meșteri îl va ajuta să ducă această luptă?

Cât privește injurăturile ce dl Rațiu lasă să se strecoare în „Tribuna“, la cel dintâiu prilej ne vom răfui cu d-sa, căci noi avem obiceiul să dăm la cap, să chemăm la răspundere pe stăpân, ear nu să descărcăm săgeți asupra micilor secături. Noi cu meșterul cel mare vom sta de vorbă, dar așa, ca să-l usture și pe cel mic!

Congresul macedonean.

Din Sofia, se depeșează cu data de 10 August:

Astăzi s'a deschis congresul macedonean. Delegații sunt în număr de 74, între care se află și două profesoare. Înaintea prânzului s'a desbătut chestiunea primirii delegaților societăților nerecunoscute de comit. t. Majoritatea a respins această cerere. După prânz s'a ales biroul congresului. Președinte a fost ales Panoff, avocat din Vidin. Alegerea s'a făcut cu 32 contra 29 voturi. Minoritatea a protestat că alegerea nu e legală. Astă-seară Boris Sarafoff a ținut o întrunire a delegaților partizanii ai săi, în care a adus acuzări violente comitetului. S'a cerut să se lanseze un manifest pentru răscoala generală în Macedonia și a numit pe membrii comitetului mișei. Sarafoff a propus, ca mâine toți delegații nerecunoscuți, în număr de 30 să se ducă în corpore în ședința congresului, întrebându-l la necesitate chiar arme.

La congres au sosit numeroși membri ai comitetului macedonean, cari trăiesc în străinătate. Între aceștia e și fostul căpitan Panița, fratele maiorului Panița, care fusese executat de Stambulov. Din Macedonia s'au prezentat foarte puțini delegați din cauza, că guvernul turcesc a su-praveghiat foarte sever granițele. Organul oficial al comitetului macedonian „L'Autonomie” scrie, că în Macedonia se prepară revoluție, pe care o organizează fostul colonel Iankow. Insurgenții dispun de bani mulți și de arme. Colonelul Iankow are două tunuri sistem Maxim.

Un nou atentat în Rusia.

La Charkow, pe o alea a stabilimentului de distracție Tivoiy în timpul unei pauze a reprezentațiunii, s'au tras patru focuri de revolver în contra guvernatorului prințul Obolenski, care abia se întorsese de câte-va zile din Nizza.

Guvernatorul se plimba fumând o țigară și convorbind cu directorul poliției Bessonoff.

De odată un tiner elegant dând lumea la o parte, se apropie de guvernator, trăgând aproape în fața lui cinci focuri de revolver.

Prințul Obolenski a fost rănit la gât și a pierdut mult sânge.

El a rămas foarte liniștit.

Bessonoff a căzut însă la pământ, de oare-ce un glonț i-a găurit piciorul drept. Spectatorii au fost cuprinși de panică și mulți din ei au fugit, ear alții au pus mâna pe atentator, care n'a opus nici o rezistență.

După aceea garzii l-au pus în lanțuri și l-au dus la poliție.

Acolo atentatorul a spus:

— Mi-am făcut datoria; nu veți ști niciodată numele meu.

Reprezentăția a fost întreruptă.

În Petersburg impresia produsă de acest atentat e foarte mare, mai ales că a fost săptuit după ordinul dat ieri de țar de a se libera toți arestanții politici din Moscova.

Prințul Obolenski primise în ultimele zile scrisori dela societatea secretă „Bojewania” în cari era înștiințat că a fost condamnat la moarte.

De aceea el umbra înconjurat de polițiști.

Atentatorul va fi trimis înaintea tribunalului din Charkow.

S'au făcut mai multe perchiizițiuni și arestări.

Dela încoronarea regelui Eduard VII.

Dăm aici câte-va amănunte interesante din actul încoronării regelui englez, care s'a săvârșit în ziua de 9 August. Eată cum s'a făcut depunerea jurământului:

Metropolitul păși înaintea regelui și îi puse întrebarea:

„Stăpâne, este Majestatea Voastră dispusă a depune jurământul?”

„Sunt dispus”.

Metropolitul adresa apoi regelui următoarele întrebări, la cari acesta răspunse ținând o carte în mână:

Metropolitul: Sunteți dispus a promite solemn și a jura, că veți guverna poporului acestui regat unit al Britaniei și Irlandei, și țările aparținătoare, după legile fundamentale date de parlament și după obiceiurile?

Regele: Promit solemn.

Metropolitul: Sunteți dispus, pe cât stă în putința Maj. Voastre, a observa în toate actele legea, dreptatea și grația?

Regele: Sunt dispus.

Metropolitul: Sunteți dispus a păstra din toate puterile legile divine, adevărata credință a evangheliei și religioana protestantă-reformată întemeiată prin legi? Și sunteți dispus a păstra și păzi de ori ce violare instituțiunile bisericestii din Anglia, doctrina, cultul, disciplina și jurisdicțiunea așa cum este hotărâtă în Anglia? Și sunteți dispus a păzi toate drepturile și prerogativele date prin lege sau cari se vor da de acuma episcopilor, preoților și bisericii încredințate pazei Majestații Voastre?

Regele: Toate acestea promit a le păzi.

După aceasta regele se ridică de pe scaun și s'priginit de lordul Great Chamberlain, se duse în fața altarului, purtându-i-se înaintea sabia statului. Descoperin-

du-și apoi capul puse jurământul în fața întregului popor, că va ține cele făgăduite. La acest act puse mâna pe evanghelie și pe biblia cea mare, pe care metropolitul o luase de pe altar și i-o ținu înainte, ear regele ingenuchiă și zise: „Lucrurile, pe cari le-am promis aici, vreau să le fac și să le păzesc. Așa se-mi ajute Dumnezeu!”

După aceasta, regele sărută cartea și semnă formula jurământului.

Terminându-se ceremonia jurământului, regele fu uns de cătră metropolit, întâiu în creștetul capului, zicând cuvintele: Fii uns cu sfântul oleiu, cum au fost unși regii, preoții și profeții, apoi pe piept, pe mâni, pronunțând totdeauna formulele prescrise. Regele, care în timpul ungerii stătu în genunchi, se ridică și se așază în scaunul sfântului Eduard. Pe urmă fu îmbrăcat cu mantaua imperiului, sacrifică sabia și pintenii pe altar.

După acestea episcopii îl înconjoară ear metropolitul de Canterbury îi pune coroana pe cap. În catedrală toți privesc la acest act solemn cu respirația oprită, ear poporul este anunțat despre încoronare în toată țeara cu bubuituri de tunuri. Peeri, în număr de 600, pun și ei în acest moment coroanele pe capul lor, sărbând în mod simbolic încoronarea regelui. Aceasta este singura ocazie, când și peerii au dreptul să poarte coroana.

După încoronare, regele se urcă la tron, înaintea căruia se oprește stând în picioare până vine metropolitul și punându-i mâna pe piept îl forțează cu blândțe a-se așeza în tron. Regele este încoronat și urecat pe tron.

În acest moment metropolitul și toți episcopii ingenuchi în fața regelui și d-pun jurământul. Bătrânul metropolit în etate de 81 ani, sărută pe rege pe obrazul stâng.

După încoronarea regelui, se unge și se încoronează și regina, în care moment soțiile peerilor pun și ele coroanele pe cap.

Turburările agrare din Galiția.

Cu toate că agitația, în Polonia austriacă, nu este în realitate o mișcare generală, ci un ansamblu de revolte locale izolate, nu este mai puțin adevărat că ea ne permite a ne da seamă de starea de profundă miserie în care se află lucrătorii rurali. Câte-va concesii parțiale, ar fi mai nemerite și ar aduce o soluțiune a crizei, cel puțin provisoriu, pe când grabnica în tervenire a trupelor are un rezultat cu

totul contrar. Se pare că nimeni nu se gândește la aceasta, și în fie-care zi, noui conflicte se semnaleză, victime noui sunt de plâns.

Un ziar din Lemberg, „Dilo”, relevă ultimele ciocniri sângeroase. În districtul Mieluchow, scrie el, nici o grevă nu s'a produs. Contele Dzieduszycki găsi totuși de cuviință de a cere autorităților să trimită trupe în satul său Kamionca. Când soldații se presintară, primarul, susținut de locuitorii, refuză de a elibera bilete de locuință. Fu arestat și voit să-l pue în lanțuri. Țăranii protestară. „Încătușați-ne pe toți! strigau ei. Cereți acelu care va chemat să vă dea adăpost”. Bine înțeles, că nu se opriră la vorbe, și intervenția armatei pricinui mai multe victime, dintre cari unele au primit răni cari pun viața lor în primejdie.

Într'un alt district, țăranii din satul Buzakowka se întruniseră pe un câmp, vre-o 600 la număr, spre a discuta condițiile înțelegerei proiectate între ei și proprietarii din partea locului. Intervenira uhlanii. Numeroși țărani sunt greu răniți. 173 sunt arestați, mai mulți sunt ținuți în lanțuri. Ei au fost conduși în satul vecin și au petrecut acolo noaptea într'un grajd. Mai mulți dintre ei, nemâncați de 24 de ceasuri, și-au pierdut conștiința.

O telegramă anunță că publicațiile autorităților, invitând la liniște, au produs un mare efect asupra populației. Nu e mai puțin adevărat însă, că nu prin decrete nici prin impuscături să liniștește foamea. Dacă astă-zi plângeri e încetează, mâine se vor ivi din nou.

ULTIME ȘTINI.

Congresul macedo-andrianopolitan.

În ședința de luni și Marți s'a făcut verificarea titlurilor membrilor.

16 delegați cari au fost recunoscuți au declarat congresului că dacă nu se vor primi delegații partizanii ai lui Sarafoff, adică ai acelor societăți nerecunoscute, atunci ei vor eși din congres spre a forma împreună cu ceilalți un nou congres și vor alege un nou comitet.

În ședința de ieri după amiază congresul a deliberat asupra acestui chestiun.

Zoneff, președintele congresului, a asigurat pe prietenii săi că el va avea majoritate.

Sarafoff a prezentat și el o listă a candidaților, exclusându-se pe dînsul din această listă.

În total au sosit 80 de delegați din provincie.

La congregație și pe urmă...

— Melodramă. —

Tușise oratorul;
Și-și instrunase glasul...

Cu trăsnete de vervă
El își ridică — nasul.
Căci este mare, „unic”
Sublim apărător,
Al drepturilor sfinte
Ale unui biet popor...

.....
.....

S'a inserat.

„Sunt sigur

— Iși zice — „c'o să vind
„La demonstranți în gloate,
„A mea casă 'n ruină
„Să mi o prefacă... Ah!
„Te-am superat, Presedă!
„Cum macul superat e
„In miros de o — resedă...

„Ci ce-o fi acum de mine,
„Politic luptător?
„Când fără de paradă
„Eu n'aș putea să mor!

.....
.....
Obloanele închide,
Și lampa 'n cas'o stinge;
Ear inima-i tresaltă, —
Curagiul 'i-se — stringe.

Revolverul încărcă

Și se postează 'n dungă
Lâng'o fereastr' alături,
Pietrot să nu-l ajungă.

.....
.....
E noapte. E tăcere
Și liniște adâncă.
E miez de noapte aproape,
Dar demonstranți — nu-'s încă...

.....
.....
„Se sguđuie pământul,
„S'ac!, s'ac! mișei!,
„Cu-ariete ca-'n Saguntum
„Sosit-au derbedei!,
„Să-'mi darne și să-'mi spargă
„Ei casa; să m'omoare!

„Martir al româniet,
„Nu tremur din picioare!...

Așa fel glăsuindu-'și
Românul cel „de stâncă”
Oblonu-l crepește
Și 'mpușcă 'n noapte adâncă.

.....
.....
Pe când de afară, din portalul
Cel sguđuut de-o 'mbrâncitură,
Prea derangeat dintr'o... idila
Gardistul trage-o 'njurătură.

(„G. S.”)

Sic-stic!

Neamul și țările de Hohenzollern.

Di majot Constantin Negreanu, seful genialul din Constanța, a scos o carte intitulată „Majestatea Sa Regele Carol I. — Neamul și țările de Hohenzollern” un volum de 260 pagini cu ilustrații și hărți. Volumul I, apărut în Focșani la tipografia „Modernă” M. T. Danulescu 1900.

Asupra acestei lucrări citim în ziarul „L'Indépendance Romaine” dela 30 Aprilie a. c. o etioasă recenziune. Reproducem aici și noi un pasagiu din numita lucrare:

Neamul strălucit de Hohenzollern, după o tradiție s'ar coborî din vechea familie patriciană de Colonia; familie ilustră din Roma, care pretinde că are acest nume dela aceea că, unui din membrii săi, ar fi adus de la Ierusalim, o bucată din coloana (columna sau crucea) pe care a fost restaguit, Domnul nostru Iisus Christos. Aceasta familie nobilă, a jucat un rol mare în evul mediu, în timpul turburărilor din Roma. Ea dete mai mulți pași ca: Marcellinus IV la 295, Sixtus III la 432, Stefan IV la 816 și Adrian III la 884; a mai dat și mulți barbași însemnați în politică. În armată și în literatură. Palatul și galeria de tablouri ale familiei de Colonia, se găsește în Roma, situate la picioarele muntelui Quirinal; ele fură începute de papa Martin V în 1417 și au fost terminate și înfrumusețate, mai în urmă, de diferiți cardinali și prinți, descendenți din această familie nobilă.

Mai este și o altă tradiție, care spune că Hohenzollernii ar fi de origine italiană și ar descinde din vechea familie lombardă, de Collalto. Istoria ne spune, că cel mai vechiu străbun, al acestei familii este Ramboldo I., care trăie pe la începutul secolului X. (anul 930) în Curte Lovadino, aproape de Trevisa și despre care se zice, că s'ar tiage dintr'un conte lombard de Friul, contemporan cu Dagobert I., regele Franciei (secolul VII). Loca de pe la anul 1174, această familie purta titlul de Conte de Trevisa și pe la 1304 de Marhis de Ancona; ear, pe la anul 1306 căpătase rangul de Patrician de Venetia.

Ramboldo VIII. fu cel dintâiu care purta titlul de Conte de Collalto, dela proprietatea cu acest nume, pe care o avu în stăpânire, cu începerea dela anul 1372. Se spune că Ramboldo a fost unul din oamenii cei mai influenți, din epoca sa. Castelul Collalto fu zidit pe vârful unei coline de munți, la poalele cărora murmură incoștor apele lui Soligo, riu mic în Italia-

de-nord, și care favorând dintr'un lac de lângă satul Lago, curge pe lângă picioarele munților Vicenti (1764 m) și Col del Moi (1361 m), udă satul Foltina, trece pe la Pieve, locul natal al lui Tiziano, și se varsă în stânga fluviului Piava, în fața satului Nervosa.

Unii însă cred, mai probabilă părerea, că angustul neam Hohenzollern ar fi în legătură cu seminția suaviană a Burchardilor și că arborele său genealogic și-ar întinde rădăcinile până la Carol-cel-mare (germii Kari man om forte, lat. Carolus magnus fr. Charlemagne,) împărat al Occidentului. și rege al Francilor, născut în Aix-la-Chapelle la 2 Aprilie 742 și mort în același oraș la 28 Ianuarie 814. Imperiul său se întindea dela oceanul Atlantic până la Oder și Thesa și dela Mediterana și Ebru (fluvia în Spania) până la marea la Manche, la marea Nordului și fluviul Eyda.) În timp de 8 secole sistemul feudal și religios stabilit de Carol-cel-mare a guvernat Europa întreaga și a servit de tranziție între societatea romană și aceea care s'a ridicat după 1789.

Dupa această a treia tradiție cel mai vechiu străbun, al acestei spițe, este Contele Thasso de Suabia, care trăie pe la anul 800, și despre care se spune că ar fi zidit și castelul genealogic (de Hohenzollern.) Se crede, că deja în secolul IV. această familie avea rangul de duce și că în secolul X. ar fi dat doi duși la tronul Suabiei.

Ori-care din aceste trei tradiții ar fi cea adevărată tot, se poate vedea lămurit că neamul glorios de Hohenzollern are obârșea sa foarte depărtată în istoria lumii și că descinde din familii puternice și nobile cu mare însemnătate pe acele vremi și astfel se poate afirma cu siguranță, că este cea mai veche și mai nobilă casă domnitoare din Europa.

Candidații de învățători și clasele.

În nr. 30 al „Tribunei Poporului” mi-am spus observațiile mele relativ la primirea tinerilor în preparandie, și am arătat în colorii vii soarta școalelor noastre în lipsă de învățători suficienți.

În nr. 31 de Duminecă dl X după ce spune, că celea scrise de mine „ar fi foarte frumos și bun lucru, dacă ar fi luate în considerație” mai completează și d sa. Însă este de mirat când dl X. aprobă și d sa celea scrise de mine, și documentează că „elevii cei mai diligenți și cu note mai bune sunt cei fără clase” — apoi să pro-

voacă chiar la persoane zicând: „cei mai buni și dăruți: învățători, sunt tot dintre cei fără școalele medii” — și când acolo propune ca: „la primire în institutul preparandial să fie luată în considerație numai cei cu 4 clase gim. ori civile” și după aceea și câte un elev care a absolvat școala elementară cu succes distins la un învățător harnic va se-zică dl X după celea afirmate de d-sa să contra-zice pe sine însuși adică: una zice și alta face.

E vorba de calificație la candidații de învățători. Eu am amintit, că nu sunt contrar claselor, și ar fi bine dacă am ave tineri suficienți cu clase medii, dară știu că nu avem și nu vom avea pe lângă împrejurările de azi. Ca să nu suferă școalele noastre confesionale, să fie admiși la primire și tineri câte cu una 2 s'au 3 clase gimn. ori civile, apoi și tineri fără clase mai distinși, — dară nu numși cu 4 clase, acela numai silit de împrejurări merge la preparandie, și de merge, numai cu acel propus merge, să poată merge la teologie, la stat sau alt unde-va (cu puține excep.)

După dl X cei cu 1—2 sau 3 clase să nu fie luți în considerație, — atunci pentru ce să mai fie luți în considerație cei cu clase elementare?

Deci și cei cu mai puțin de 4 clase trebuie să aibă preferința din mai multe puncte de vedere.

P. e. un părinte își dă copilul în clase și absoiva una sau două clase, și acel părinte din cauza familiei cea mare nu-l poate duce în clase mai departe; eară copilul nu e înzestrat dela natură cu talent ca să aibă note f. bune pentru a putea fi ajutorul din fundurile noastre, pentru continuare, — și atunci dacă să întoarcă către superiorii noștri, și îi roagă pentru ajutor, și să fie primiți la preparandie, să nu fie luată în considerație rugarea celui părinte? Apoi câte împrejurări mai sunt de nu poate continua clasele, și atunci acei tineri să fie dați uitării? Ac asta n'ar fi lucru uman când s'ar lăsa acești tineri pradă urmărilor.

La punctul 2 și 3 i dai dreptul dlui X. Numai între împrejurările de azi ar fi greu de împlinit clasificarea stațiunilor învățătoresci, de ore-ce după cum am amintit salariile sunt tot acelea, — atât în comunele slabe, cât și în celea bune (cu puține excepțiuni). Apoi ca să se impedeze trecerea la stat a tinerilor alinașiți, ar fi bine ca să dea un obligament dară nu ei (fiind minorii) ci părinții să se deoblige a solvi suma de întreținere la cas de nu ar servi confesiunea sa. *Vedero.*

Din Alba-Iulia.

Alba-Iulia, 10 August 1902.

Sunt grele timpurile la care trăim noi românii din Ungaria și Transilvania, toamna, pentru aceea ar trebui ca să fim grupați toți membrii scumpei noastre națiuni, ca în bună armonie, și înțelegere să folosim mijloacele ce ne stau la dispoziție ca să înăscim poporul și să-l facem cât se poate de resistant în suportarea greutăților ce i se pun în cale fără a lăsa cătuși de puțin din drepturile sale naționale.

Mijloacele acelea sunt fără îndoială școala și biserica.

Prin școală și biserică să poate ridica neamul nostru la întreagă înălțime la care poate s'ajunge un popor.

Că nu înaintăm pe cum ar trebui prin urmare suferințele n-ze înmulțesc în proporția în care consist de slăbiciunile noastre crește îndrăsnirea asupritorilor noștri vina o purtăm numai noi.

Împrejurarea a adus cu sine ca să fim despărțiți în două biserici.

Aceste două biserici ar trebui să meargă mână în mână ca două surori dulci având același scop cultivarea și fericirea neamului nostru.

Dar oare așa se întâmplă? Nu căci vedem că prin neînțelegerile cari sunt între aceste două biserici se slăbesc parohii, se zădărnicesc înfrățirea de școli și slăbesc simțul religios, se produc o mulțime de răutăți cari ne grăbesc pierrea.

Și oare din aceste două biserici care poartă mai mare vină la aceste răutăți? fără îndoială aceea ce provoacă? Și care dintre ele provoacă? Biserica unită. Pentru-că ea nu ține de josnic nici un mijloc spre a-și câștiga credincioși și care cu toată ocaziunea s'ar agăta înăstătaea, care îmbătat de fanatism nici baxem atâta politețea nu are ca să fie cuvinte în raport cu biserica mama din care s'a rupt ei umflă în pene crește că ei li este permis să atace după plac caravana bisericii gr. or.

Ea provoacă, și-o nouă provocare a făcut ea aces, că pretinde ca toate căsătoriile mixte să se săvârșească ea și să stoarcă dela ai noștri revers, ca prunci să-i boteze în religia lor. De aici de sine urmează, că preoții gr-or de și nu au instrucțiune de felul acesta dela superioritatea bisericească să nuzesc să paralizarea efectul stricțios ce are un asemenea atentat asupra bisericii noastre strămoșești. Nu e mirare deci, că apoi se încuibă neînțelegeri cari aduc la ură și conștină

Veniți cu Românul din leagăn câți frați...

În vremuri de mult, când hoarde barbare războinic a noastră curte o căleau, Sărit am și noi toți și peste hotare înfrânțe la fugă ale porcușe... De-un neam zdrobit fără cruțare. De-un suflet aprins — purcea țare... Veniți cu Românul din leagăn câți frați: Falanga străbună reînviați!...

Din tot ce cu groază... lăcuste... veniau, Din leaptă reatorși — nimic nu vedeam... Părinții veghiau și din somn ne treziau, La goană luând oăgnăni creștinii; Nici bine aceea răd că făceam. Când ear alarmă — ei ei ne ciocniam... Veniți cu Românul din leagăn câți frați: Inger de pază la capul Lui stați!...

Sub steagul de-un sânge, de lacrimi scaldat Perit-au străbuni, vecuri s'au sfârșit... Perit-au și hoardele, când ne-au răsat: Câmpuri, cadavre din rindul lor strins... Ear azi de alungat, de alaiul sădit Se întinde-al lor trup... pământ înegrit... Veniți cu Românul din leagăn câți frați: Mormente-ni cu fală încoronăți!...

Bătrânii de sălăți vorbește de moșnegi: Că în vremuri de mult erau năzdrăvăni... Ear azi la povești cu ei stănd de vitji: Ca vorbe treceam, — ca cei mai ră. ban... Căci număra și azi ero bășinași! Mai mult decât toți — mândri și slăbiți... Veniți cu Românul din leagăn câți frați: Toți ca moșnegi la bătrâni varătați!...

Din lungă poveste n'ar știe cum ne o spune Cel gârjeb de spate și înăcruntit, Vă cântă în urachi azi ținare struna, Zicându-ne jalnic: — „Dar V'am găsit” l... — „Dar esteți mai slabi cum noi V'am zărit — „In vremuri de mult: — Un neam învrâjbit” l... Decă fiți cu Românul din leagăn câți frați: De struna vechi și azi împăcați!...

Căci azi pătrunși prin falanga cea țare, Când crește și prunci al nostru neam tot, — Din hoarde scăpate peste hotare În scutele să-i piarză — tot ei socotî Ear ânger de pază ea și în bătrâni Na stați în leagăn... iecane... stăpâni!... Veniți dar să fim cu Românul câți frați: De o mamă lăptați, — de-un sânge năcogăți!... *Moteanca.*

IN VALURI...

Sunt răcoșos — băându-mă la piept S'ar spun ca vameșul? Dar — ce folos!... Căci dela farisei ce pot să-astent Căci au uitat — căntul lui Hristos...?

Precum — nu-l știu nici eu ca mai demult Cu s'afiatul copilului curs... Azi ca și voi — de alt cuvânt ascult Ce lișiștea din suflet: mi a furat...

Înot... Cum urlă valul turburat...! Și nu mai este mână d'ajutor Când toate sunt slăbite de păcat Și înecate visurile mor...!

Și ce frumos a fost ai mult vocea Pe ale nădejdi aripe sburând Și cât o azi de trist, de fioros Și cât de slab al sufletului gând...!

O rindunea și ce aripa și-a frânt... Privește trist la cele ce-au plecat... O jale simte astăzi pe pământ Vezându-se în sber împedecat...

Și slăbiciunea și-și ascunde vrând, Pe buze mâr al veseliei g'as... Și în locul urei, silnică vibrând iubirea cântă, cântec de estaz...

Sunt fariseu, precum sunteți și voi... Ca vameșul să plângem, ce folos, Când nu mai este nimeni între noi Să înțeleagă — giasul lui Hristos...?!

Al. Aciu.

Poesii populare.

(Din Arad.)

Vino bade, sările De acuită muștrărilor. Cum mă muștrai roști pe mine Bade, dragă, pentru tine, Mult mă muștră măicța Bade, pentru dumniata, După apă, nu mă mână, La izlaz nu'mi dă răgaz Bădița, ca să te las, De lăsat nu ne lăsam Ne am iubi și nu putem

Că prea mulți, dușmani avem, Că nu-i unu, nici nu-i doi Ci sunt toți de lângă noi.

Veți avea bade păcat Că pe minti mai fermecat, N'ai avea de bine parte Că m'ai fermecat pe moarte. Cu țărână dela joc După tine să mă coc, Cu țărână din ogor Ca după tine să mor.

Bade, de dor și de drag Ți-am scris numele pe prag, Scriem și tu bade-al meu Intr'un corn de chichineu Să-ți iert eu păcatul tău Păcatul și jurământul Nu te primească pământul.

Caută bade la dreptate Și iubește cum se cade, Nu căuta prin lumea toată Și iubește prea multe-odată. Frenză verde din izlaz, Să știți bade că te las, Că nu vreau să-mi fac răzaz.

Frunză verde, funză verde, Om, de om, trage nădejde, Numai eu cu bădița Nu ne tragem nădejdea, Numai eu cu badea meu Ne tragem nădejdea rău.

Culese de Rozalia Nedî.

frecare în detrimentul scopului comun ce tindem a ajunge.

S'a întâmplat între altele multe cazuri de asemenea natură un caz curios aici în Alba-Iulia.

Bătăi: Un tânăr fanatic gr.-cat. a vrut să ia de soție pe cea mai frumoasă fată gr.-or. din Alba-Iulia. Chemați și nechemăți desbrăcați de totă rușinea s'au grupat în jurul nefericitului mire, ca să nu-l lase să se cunune la biserică gr.-orientală mireasa însă nu a voit cu nici un preț ca să se cunune la biserică gr.-cat. ci a pretins ca să se cunune la biserică sa. Neputându-se ajunge la învoială în privința cununiei, căsătoria nu sa încheiat. De aci s'au produs agitații contra preotului gr.-or. pentru că vezi Doamne el a fost învinovățit că nu a lăsat fata să se cunune la uniți.

Preotul unit și fanaticul intrigați a rămas oameni de omenie.

Mirele îi plăcea de mireasă dar nu să putea reculege din mijlocul intriganților ca să umble pe cale plăcută lui Dumnezeu și oamenilor de bine, ci a recurs la o nouă prostie cerând dela mireasă, ca să se cunune cu el la cealaltă biserică gr.-or. că așa dorește nănașa — căci vezi Doamne — planul să țese bine încât nechemății s'au îngrijit și de nănași de soțul lor pentru căsătoria proiectată.

Mireasa însă și părinții ei i-au răspuns neocositului mire că ei nu-și vor batjocuri nici legea nici preotul și i-a îndrumat să-și vază de treabă și să-și încerce norocul în altă parte că fata nu mai este dispusă de a se mărita după el.

Mirele cu al sef astfel păcăliți după ce a văzut, că nu mai este modru de a împăca mireasa și părinții în astfel de chip, vătămați a cercat în altă parte norocul dar până acum nu la aflat.

Mireasa însă după ce a uitat cu totul pe mirele seu neșuratic răcindu-se strajnic în urma unui grav morb a reposat în Domnul în zilele trecute în mijlocul compătimirei generale.

La înmormântare cu toate că s'a întâmplat în o zi de lucru a luat parte o lume întreagă de oameni popor și meserieși fără deosebire de naționalitate și confesiune încât biserică destul de spațioasă nu a putut să-l încapă nici pe jumătate.

Biserică a fost foarte frumos decorată cu cele mai luminate ornamente ear' în mijlocul bisericii a fost ridicat un frumos catafalc decorat cu mare gust cu flori na-

turale și aceasta la dorința fruntașilor poporeni care în chipul acesta au voit să-și arete pietatea și stima față de înțeleapta fată care cu atâta foc sacru și-a iubit sfânta-ne maică biserică.

Cântările le-a executat un cor în patru voci condus de învățătorul local ear la finea serviciului parochial a rostit de pe amvon un panegiric care a stors lacrimi din ochii tuturor. Era un plâns general în biserică.

Din frumosul panegiric fie-mi permis a descrie numai partea în care a desfășurat pilda cea vie îndeplinită de răposata, la anul căruia oamenii cu fețele inundate de lacrimi, și clătinau capetele în semn de aprobare că da, da așa este.

După ce în partea primă a panegiricului a arătat preotul pierderea ce o îndură părinții, jalea și întristarea ce o produce o asemenea tristă privescătoare a zis în partea a II-a.

„Dar cine a fost aceasta frumoasă și delicată floare cine a fost aceasta curată fecioară. Ea a fost fca unor fruntași poporeni din parochia aceasta a fost fca vice-episcopului Ioan cu soția Maria care s'au născut așii crește fca nu în a ști pronunța câte-va cuvinte alese, rafinate lipsite de fond, basă și caracter, ci a sădit în inima ei credința față de Dumnezeu și iubirea față de sfânta-ne maică biserică care a fost scut de apărare în trecut, este în prezent și va fi în viitor pentru datinele și deprinderile noastre naționale”.

„Și aceste virtuți atât de mult s'a dezvoltat în frageda ei inimă în cât ea a fost în stare să îndure chiar și suferințe pentru sfânta-ne maică biserică”.

„Când norocul i-s'a îmblat în lume ea a fost în stare mai bine să abzigă de plăcerile și bucuriile lumii acestea, de cât să și vatămă simțământul iubirei față de sfânta sa maică biserică”.

Pentru ce să-mi las eu biserică? a zis credincioasa fată, când nici un rău nu mi-a făcut. Pentru ce să las eu aceasta sfântă biserică fără motiv când ea nu tinde nici la stîrbirea drepturilor mirele meu nici la stîrbirea drepturilor mele”.

„Mire părintesc dacă va fi dela Dumnezeu voi ști eu, ear de nu, cel puțin rămân în neștrămutată credință și iubire față de sfânta mea maică biserică care m'a născut din apă și din dugh în taina sfântului botez și m'a lăptat cu laptele credinței la sinul ei cel dulce”.

Și aceasta a fost o faptă foarte fru-

moasă. O faptă atât de frumoasă și măreață în cât mulți nu se pot ridica la aceea înălțime, ca să o poată judeca pe deplin și o asemenea faptă frumoasă numai o fată conștie de curățenia și virtuțile ei este în stare să o facă”.

Aceasta a fost o faptă atât de frumoasă încât și lui Dumnezeu i-a plăcut. Prea mult i-a plăcut, încât i-a zis Dumnezeu prea bună faptă ai făcut și ca nu cumva să o întuneci prin alte fapte în valurile și ispitele lumii acesteia te smulg din mijlocul oamenilor răutăcioși și te aduc aci, că dacă nu ai fost acolo mireasă să fi aici, încât ea care nu s'a învrednicit de cununie pe pământ, primește astăzi cununa în cer la Dumnezeu, în casa, în biserică neșidită de mâni omenesti.

De aceea dar, întristaților părinți mângâiați-vă cu ceea ce ați avut o fică bună, frumoasă, voinică, înțeleaptă dar mai pe sus de toate credincioasă și virtuoaasă pentru a cărei fericire mult ați ostent și pe care o ați iubit cu toată căldura iubirei voastre părintești dar care și bunului Dumnezeu mult i-a plăcut de aceea a luat-o la sine ca să i poarte înauși grija și să o facă partașă de acele fericiri pe care nu le poate afla ni menea pe pământ. etc.

După finirea cuvântărei și ertăciunilor vre-o câți va cântărați au cântat și versul morții ear cu multa pricepere compus, după care 8 feciori decorați cu năfrâmi și flori a ridicat sieriul și la das în cimitirul cel nou unde a fost pregătit locul de înmormântare. Astfel s'a sevrăit înmormântarea frumoasei fete la a cărei căsătorie, atâta nechemăți sau amestecat pe lângă instrucțiunile dela propagandă, și cari aduc atâta frecare și neiniște în poporul nostru, încât câteodată îți vine să crezi, că nu mai urmărim același scop și nu mai suntem conduși de aceleași interese.

Unde vom ajunge pe calea asta când începem a nu ne mai simți bine român cu român și a nimici o căsătorie pentru-că, fie mirele fie mireasa nu voesc a se supune caprițiilor celor dela propaganda fide. Casul acesta special poate deveni general și pe calea aceasta putem ajunge la atâta ură între aceste două biserici încât nici să nu mai stăm unil cu alții de vorbă.

Ei apoi atunci cei cari provoacă pot să se felicite că au ajuns să lucre curat numai pe sama dușmanilor neamului nostru.

Alfa.

Cum să examinăm??

Acest titlu mai mult are să privească pe cei, cari chiar când ar trebui să arate trezvie și energie mai multă, manifestează o apatie ce numai onoare nu le face și ozebit nu! dacă „aceștia” se cam... cocoșează pe pedestalul resp. treapta dascălilor de elită.

Teren învățătorului propunător relativ la punerea întrebărilor în examen, pe lângă toate stările critice... i-se ofere îndeajuns, vorba e numai, că cum se consumă resp. ticluiesc acestea întrebări.

Unele cazuri experiate ne dau material berechet!!..

„Materialul propus în decursul anului școlar a fost estins din care cauză am folosit la examinare și carte” — zice unul!..

Și să știți d-nilor! că aceasta „publice” a mers fără a se j na de a face măcar și mai târziu vr'o „amendă onorabilă”.

Altul: „Faurul încă se folosește la măiestria lui de unele unelte... și tocmai învățătorul de ce să nu poată invoca ajutorul cărții la examinare”!!

Au nu sunt acestea stimați confrăți! motive ponderoase... și comparate după analogia secolului al-XX.??

Și de vom căuta binisor, vom avea onoare și cu altele mai marunțele..

Dar să ne oprim aci!

Să analizăm așa cum este.

Care e cvintesența unuia din momentele — postulatele apartinătoare principului didactic cardinal?

Acela este: „Învățătorul trebuie să pozează necondiționat și cu dibăcie toate acelea adevăruri — verități: cunoștințe, ce dinsul are ale preda elevilor săi”.

Și oare când învățătorul fie acela ori cine o fi măcar și „vast” ia cartea în mână și alte notițe căci unii și d'alde astea știu pune în practică: întreb oare nu ignorează ei acest principiu?!

Nu se pun ei în flagrantă contradicțiune cu acest postulat exigență pedagogică!?

Răspundă ei!!

Că acesta e un rău ce trebuie sucombat-cred nu o va contesta nimeni, provină acel rău din lene, slăbiciune ori chiar incapabilitate sau neputință... nu împoartă.

Pentru Dumnezeu!!

Cum pot aștepta eu să-mi răspundă elevul când eu ca învățătorul lui întreb resp. mă acomodez cu întrebările din carte?!

(Din Zorlențul mic).

Arzăl focu de-nsurat
Că tot asta-mi umbli 'n cap
Unde-ajung și ved o fată
Sprintenea și scuturată
Tot asa mi-e gândul meu,
C'ar fi bine s'o iau eu.
Nu-mi mai ved vremea venită
Să-mi fie voia 'mplinită,
Că destul am așteptat,
Mi-or albit și peri 'n cap
Nu-s albi toți dar jumătate
Is cărunți focu i ar arde
Și-i urli ca vai de lume
Să ai prea cărunți de june,
Că-ți fac fetele năcaz
Și te rid strămbând din nas,
Dar tu trebuie să tac
Ești bătrîn n'ai ce să faci.

Mult mă mir de lelița
Frumos știe săruta,
Are buze dulci subțiri
Ca doi pupi de tracdafiri,
Așa mândre is făcute
Par' ca-nume să sărute,
De le-ar vinde mândruța
Eu cu drag le-aș cumpăra,
Bucuros i-aș da cât cere
Să le dea să fie-amele,
Și cu drag i-aș da să pot
Ceriul cu stele cu tot,
Luna, soarele și vântul
Lumea toată 'ntreg pământul,
Ori-ce ved cu ochii mei
De-aș putea i-aș da tot ei.

Mândră știnte-o dracul
Că-ți dai gura la tot satul,
Eu credeam crucea te bată
Că n-o dai la nime odată,
Dar tu rău m'ai înjelat
Satu 'ntreg l-ai sărut.
Mai sărută-l cât îi vrea
O sta dracu 'n calea ta,
Lumea-i largă tu vezi bine
Ș'or mai fi fete ca tine,
Și eu dragă de-i pleca
Alta-n locu-ți o-i afla
Lumea-l mare fete-s multe
Și știu bine să sărute,
Mă sărută și pe mine
Nu-mi bat capul după tine.

Culese de Nicolae Țucu.

(Din H.-Cristior).

Frunză verde busnioc
Ștați ficiilor pe loc!
Nu umblați să vă 'nsurați
Că-n Cristior fete n'affați,
Că fetele-așteaptă popi,
După popi s'or mărita
Când o săca Dunărea!

Frunză verde de pe plop,
Îmbătrâniți pîn' vin popi,
Că popii is la școluțe
Nu iau fete bătrănuțe,
Că ei le rup dinți-n gură
Măncând zina la prescură.

Frunză verde frunzuliță
Cristiorană mândruliță

Dragă ești tu la fiiori,
Ca și rouța la flori,
Dragă-i ploaia florilor
Ca fata ficiilor,
Dragi mi-ar fi ele și mie
De n'ar umbli a domnie,
Cu mănui și parizol
După ele aș sta să mor,
Da așa nu-mi trebuie
Că curând îmbătrănesc.

Frunză verde Merisor,
Fetele dela Cristior,
Au mănui și parizol
Și mănăncă mălai gol!...

Frunză verde buruene,
Pălăriile cu pene,
Nu ' pentru voi Cristorene!...
Ci sunt pentru doamne avute,
Care sunt cu mii și sute.

Floare mândră de bujor
Fetele dela Cristior,
Sunt mândruțe, frumusele
Că s'albesc cu rumânele,

Frunză verde lasă lasă,
Ce te ști făloasă fată!...
Că porți haine dela șatră,
Nu ești harnică să țezi
Ci toată văruga țezi.

Frunză verde de trifoi
Fetele de pe la noi,
Sunt nălțuțe ca săcară,

Nu plătesc o ceapă vară,
Că nu le scoț la lucru afară,
De le-ai da de loc o țeară,
Că le arde, sfântul Soare,
Hei sărace dumnișoare!...

De ce Doamne n'ai bătut.
Pașul ce eu l-am făcut.
Pașu mai întâia dată,
Când am lăsat al meu tată;
Am lăsat maică și frate,
Și-am plecat cale departe,
La America cea vestită,
Bate-o Doamne și-o despică,
Cam călcat-o pe nimie.
Și nimic n'am câștigat.
Fără dor mult am gustat,
Când la gară am plecat,
Trenule batăte sfântul;
C'at încunjurat pământul;
Și mai dus în țară străună,
De ai prinde rădăcină,
Ca să nu mai duci pe nime.
Cine dorește țeară străină,
Aibă-i partea ca și mine.
Pe cum am dorit și eu,
De ma bătut Dumnezeu.
Frați vă las învățătură!...
Singurel cu a mea gură,
Ca mine să nu gândească,
America s'o dorească,
Că în ia-i vieaș amară.
Tun-o Doamne și-i dă pară!

Comunicate de un Românag.

NOUȚĂȚI.

ARAD, 15 August n. 1902.

Ploaie abundanță și binefăcătoare a căzut de-a zile deasupra peste în reg cu prinsul pământului românesc.

În urma ei încolțesc nouă speranțe, căci deși venita cam târziu dar totuși a în dreptat mult cu urazul, arătându-se pot face acum mai cu încredință, ear vitela pot găsi hrana pe câmp și chiar otava încă se mai poate face.

Nu se mai gândește economul acum, decât la prețurile slabe, dar dacă n'ar fi, recolta acestui an l'ar putea încă să scape de multele necazuri ce le are pe cap.

Răspuns la „Câte-va constataări” din „Tribuna”. Meșterul „Tribunii” ne ustură grozav într-un articol foarte fin și cu spirit. Deoarece dicționarul nostru ziarist nu dispune de fraze și expresiuni, cu care am putea răspunde în același chip, am predat cele „câte-va constataări”, poetului nostru de casă, care apoi s'a și inspirat momentan de focul sacru al meșterului. Productul acestei inspirații este *melodrama*, ce se publică în foia noastră de astăzi ca răspuns la „Câte-va constataări” ale „Tribunei”. Admirația noastră pentru providențialul bărbat Csicsó Dr. Bum-Bum ne face să atragem atențiunea cetitorilor noștri asupra clasicei melodrame.

Pentru Veneratul Consistor. Ni-se scrie din Bârsa următoarele:

Domnule Redactor! Încă în luna Martie s'a ținut la noi alegerea de preot fiind ales cu majoritatea voturilor dl Ioan Popoviciu, preot în Hodis. În luna Iulie alegerea a trecut prin scaunul protopop-se și a fost așternută Venerab. Consistor spre aprobare. Aci însă s'au infundat lucrul, caei noi deși așteptam cu nerăbdare alesul în mijlocul nostru, eată suntem la mijlocul lui August și încă n'avem nici un rezultat. Vă rugăm să ne avertizați, ce poate fi cauza? Cu stima I. N.

Alegere de protopop Alegerea de protopop pentru tractul lui este pusă pe ziua de 16/29 August a. e. demuștrată la orele 10. Alegerea se va face în biserică din Ilia. Ca comisar consistorial pentru săvârșirea actului de alegere este numit Rev. domn asesor consistorial Mateu Voileanu.

Catedrala din Sibiu. Citim în „T. R.” din vechia biserică parohială din Sibiu cetate nu se mai vede a tazi decât numai urmele, și tot așa și din cele din nemj locite și vecinate.

Toate uat demolate, ear' acum se planează terenul pentru a se pune fundamentul frumoasei și mărețat clădirii ce se va ridica pe locul până aci ocupat de clo, fundamentul catedralei gr-orientale române din Sibiu.

Lucrările sunt atât de înaintate, încât peste câte va zile se va putea așeza peatră fundamentală a noului Sion.

În urma înțelegerii luate din partea I. P. S. Sale Arhiepiscopului și Mitropolitului Ioan Mărtianu cu inteligența română din loc, ziua s'ere și rind acest act însemnat a fost pusă pe Luce, 5/18 August, ziua nașterii Măjestrului Sion Monarhului nostru.

În ziua prezantată ea cea mai mare sărbătoare din partea tuturor popoarelor monarhiei austro ungare, în ziua nașterii Domnitorului va fi pusă deci piatra fundamentală a catedralei noastre, a casei Domnului, pentru a cărei ridicare însuși Monarhul a contribuit mai întâiu, cu însemnată sumă de o mie de galbeni.

Nu se putea naște, prin urmare, ideea mai norocoasă și coincidentă mai fericită! Actul punerii petrii fundamentale va fi săvârșit, cu solemnitate convenită, de însuși I. P. S. Sa Arhiepiscopul și Mitropolitul premergându-l întâiu oficierea unei liturghii solemne în biserică din suburbiul Iosefin, de unde intru-gul public va avea ocazia să veni la locul pe care se ridică noul Sion, pentru a asista la frumosul act al punerii petrii fundamentale.

Solemnitatea se va începe la orele 9 a. m.

Mormântul lui Lenau. În cimitirul liniștit din satul Weidling e așezat mormântul lui Lenau, care de vre-o câțiva ani încoace este pus sub îngrijirea sindicatului ziaristilor din Viena. De pe cimitirul acesta a zis odată Lenau către fratele său când treceau pe lângă cimitir:

— Așa-i, că aici poți odihni în liniște? Căci cine nu vom putea oare vre-odată lasa-ia odihni aici?!

La mormântul lui Lenau este ridicat un monument proiectat de *Fraull Lejos*. Monumentul este construit în forma piramidei din piatră de granit sură. În mijlocul pietrei este așezat bustul în relief al poetului deasupra este pusă o stea, de din jos un cuvânt: *Lenau*. O mică grădiniță îngrădită cu grăj de fer încungiura mormântul. În 1895 mormântul a trecut la îngrijirea episcopiei cimitirului, dar sindicatul ziaristilor „Concordia” din Viena n'a lasat să se neglige mormântul, l'a luat sub îngrijirea sa.

Provocare. Subscrierul în numele fondatorilor rog pe toți domnii la care mai sunt prospecte ale înființându-l instituit de credit și economii „Vilto-rui” din Săn-Miclașul Mare (Nagy-St.-Miklos) să binevoiască a le restitui până la adunarea generală care are a se ținea la finea lunii August s. n. 1902. *Săn-Miclașul Mare*, în 11 August 1902. Dr. *Nestor Opresan*, avocat.

Intâlnire de domnitori slavii. Se depeșează din Sofia ziarului „Il Piccolo” că la desvelirea statuei Țarului *Alexandru II* din Sofia vor lua parte Țarul *Nicolae*, Regele Sârbiei *Alexandru* și principele Muntenegrului *Nichita*. La palat s'au început deja arangiarea apartamentelor pentru domnitori. Țarul va sosi cu un cuirassat la Varna. Desvelirea se va face în 12 Septembrie. Serbarea după pregătirile ce se fac va lua conture mari ale unei înfrățiri slave, pentru că înafara de slovacii din Balcant vor lua parte în număr mare și slovacii, cehii croații și polonii.

Vagabundul Maglaș afirmă că se dă prin oraș de membru al redacției noastre. Asta se pare a o adevărită împregu-urarea că în decursul z-l de ieri doi eradi-tori și oament de al poștei l'au cautat la noi, îndrumați fiind dela euactir să-l caute aici.

Să vede că parșivul, certat cu morala, cerat cu justiția să s'vrăcolească din greu. Ne spunea poliștutul că de 1 lună de zile nu e chip să poată da de el deși l'a căutat și dimineața și la amieză ba chiar și seaptea ea să l'poată înmanua un urgent act judecătoresc. Eri apoi inmanuaturul cu asistenta a doi martori i-a așșat pe ușa locuinței actul judecătoresc.

Nu comva în-oșșite în vilegiatură pe „conducătorul Românilor?”

Alegere de notar în Vidra unul dintre cele mai bune cercuri notariale din Munții-Apăseni, Sâmbăta, în 9 August st. n. a. c. s'a făcut alegerea de notar. Ales a fost cu majoritate absolută a voturilor, dintre 6 concurenți tânărul *Silviu Corcheș* din Câmpeni, nepotul fostului tribun din 48 N. Corcheș. Dorim alesului, succese în noua sa carieră.

Fidanțare. Domnișoara *Lucreția Petcu*, fiica dlui Ioan Petcu, proprietar în Satul-nou s'a fidanțat cu dl *Nicolae Mița*, învățator. Felicitările noastre!

Sinucigaș luat la bătae. Din comuna Privigya se anunță un caz adăvărat tragicomic. Un țăan cu numele *Mihai Banus* se plângea altuia cu, numele *Cserni Iános* că un negușter i a nimicit toată averea și el aceasta nu o poate suporta, și e hotărât a se sinucide. Cserni l'a tot urmărit pe candidatul de moarte, care odată de fapt s'a și aruncat într-o apă, dar zăriindu-l niste oameni, l'au scos din apă. Renitentul candidat și a mai repetat însă faptul, dar ear a fost mântuit. Când însă și a treia oară s'a aruncat în apă, oamenii s'au cam săturat de treaba asta. L'au scos și a treia oară dar apoi s'au pus pe el și i-au tras o săntă bătăie înăst i-a trecut pofta de sinucidere și i-a revenit dorul de viață. Din contră a părît pe mântuitor, pentru ușoară rănire corporală. E-tă, totuși se întâmplă și câte ceva nou sub soare.

Comandanți buri la regele Eduard. Comandanții cei mai vestiți ai burilor, *De-Wette* și *Delaey* după cum se depeșează din Londra vor fi primiți în audiență la regele Eduard pe iachul său din portul Portsmouth. Generalii vor sosi în 15 ert de dimineață ca să poată fi prezenți la revista flotelor ce se va ține între Portsmouth și insula Wright. Revista vor privi-o de pe o luntre separată ce li-se va pune la dispoziție. După audiența generalii buri vor pleca pe scurt timp la Londra, de unde vor călători mai departe în Holanda. Se zice, că voesc a capacita pe Krüger să predee Transvalului comoara ce se află la densusul.

Doi tablouri istorice. Pictorul rus *Vereseagin* și a terminat studiile pe câmpul de luptă dela San Juan și asupra scenei luptei flotei americane cu aceia a amiralului *Cervera*.

Aceste noi tablouri istorice l-au fost comandate de președintele Roosevelt.

Pasteur. Din incidentul desvelirii monumentului lui Pasteur din *Doleban* ziarele franceze s'au ocupat mult de viața acestui mare savant. Pasteur era de o eficiență extremă, modest și retras din cale afară. Stângaci și oare-cum timid, încungiura publicitatea, numai în teatru mergea dar și acolo rar de tot; singura societate însă în care se simția el bine, era: a academicianilor. N'a lipsit nici dela o singură ședință. Odată ginerele său, *Vallery-Badot*, pe care îl iubia foarte mult, cu mare greutate l'a sedus la o plimbare pe bulevard, ba i-a reușit să-l ducă și într'un restaurant. Bătrânul Pasteur s'a simțit însă foarte infestat în aceasta lume elegantă dar străină de el, se tot mișca și se întorcea pe scaun apoi de odată s'a ridicat și de geaba toate insistențele ginerului, a părăsit restaurantul și a grăbit cătră casă. Nu înzădar a predicat el o viață întreagă, că trebuie să ne îngrijim sănătatea și să ne păzim de microbi; el așa a și trăit.

Cu o pedanterie extremă ștergea, spăla și curăția de coajă poamele înainte de ale mânca ca să nu rămăie nici pui de microbi pe ele. Odată, când petrecea afară la proprietățile ginerului, la masă să serviau tocmai cireșe. Cu multă grijă cireasă de cireasă muia într'un pahar de apă le ștergea bine și numai apoi le mânca. A observat însă că cineva a ris de pedanteria aceasta, s'a uitat la din-ul și într'un tot înfruntător îi zise.

— De geaba rizi amice cea ce fac eu este o apărare cu care ne datorim.

Și a început să se explice. S'a aprins în discuție, și a tot explicat până ce i-s'a uscat gâtulejul și atunci înainte de al fi putut impedecea, a beut până în fund paharul de apă, în care spăsaie cireșele. Când a observat ce-a făcut s'a speriat; microbii însă au fost cu cruțare față de cel mai mare dușman al lor; nu i-s'a întâmpiat nimic de apa beută.

Petrecere. Senatul școlastic gr.-cat. din Feneșul-săsesse invită la *Petrecerea* ce o va aranja cu ocaziunea sfârșirii școlii gr.-cat., în 28 August n. c. La oarele 2 p. m. adunare de învățători, la 4 ore sfârșirea noului edificiu școlar, la 7 ore petrecere. Prețul de intrare: de persoană 1 cor., de familie 2 cor Suprasolvirile și ofertele marinimoase ce sunt a să adresa d-lui *Emil Pop*, să primească cu mulțumită și să vor cuita pe cale ziaristică. Venitul curat să va folosi pentru procurarea recuisitelor școlastice. Victualele sunt conerezute stim. familii. De beutură să îngrijește.

Marea Prăvălie a Int *Porter Vilmos* din Arad de pe piața Libertății a făcut o adevărată senzație cu ghețele sale de cel mai solid fabricat. Eată un nou exemplu cum poți prin *marfa bună* câștiga încrederea publicului. Un cumpărător recomandă celuilalt și astfel crește circulația. Foarte corect procedează deci dl *Porter* că ține înaintea ochilor interesul publicului căci astfel poate fi sigur că și publicul îl va părtini.

PARTEA ECONOMICĂ.

Prețul spiritului din Arad, 14 August.
Spirt rafinat, vânzare mare . 118.—
" mică . 120.—
" brut vânzare mare . 116.—
" mică . 119.—
100 kilograme borhot uscat . 12.80.—13.—

Bursa de grâne din Budapesta
50 chgr. grâa de toamnă cor. 6.66—6.67
" " sêcără pe Oct. " 5.78—5.79
" " ovșă pe Oct. " 5.30—5.32
" " porumb nou . . . 4.99—5.—

Incepându-se semestrul al II-lea, rugăm respectuos pe cei-ce ne datorează pentru foaie să binevoiască numai decât a-și achita abonamentul. Noi am aș optat destul; e rindul acum ca și cei cărorora le-am creditat să-și facă datoria. Administrațiunea.

Red. respons. **Ioan Russu Șirianu.**
Editor **Aurel Popovici-Barcianu.**

Inserțiuni și reclame.

Un tinăr român

cu scrisoare și purtare bună, care știe serie bine românește și ungarește, poate dela 1 Septembrie căpeta aplicare ca scriitor într'o cancelarie advocațială din provință.

Doritorii să se adreseze la administrația „Tribunei Poporului”. 825 1—2

Caut un companist

care posedă un capital de 3000 coroane, pentru o întreprindere sigură, care-i poate aduce un venit frumos.

Să se adreseze la administrația „Tribunei Poporului”.

Un candidat de avocat român

caută aplicare într'o cancelarie advocațială. A se adresa la Administrația ziarului nostru. 820 3—2

Se caută

O econoamă

care să conducă casa unui proprietar văduv, trecut peste vârsta de 60 ani, om singur.

Reflectanta are să fie femeie văduvă, fără copil, lucrătoare, vărsată în toate afacerile și lucrările casnice, solidă și de încredere, trecută peste etatea de 45 ani.

A se adresa cătră Administrația acestei foi. 821 2—6

Intr'o bună familie română în Sibiu se primese

BĂIEȚI sau FETIȚE

din provincie, earl urmăzșă de școală. Pe lângă limba germană și română se poate învăța și pianul.

Doritorii au a se adresa Administrației noastre. 803 8—10

Vie și altoi de vânzare

în Măderat, dealul *Bokreta*.

Teritoriul de d 8 jugere, à 1400 atânginț. Sădită cu viță americană de un an și de 2 ani. Regolatura pământului e de 60 cm. Distanța de plănuț 110 cm. cu parț și îngrădite cu gard de droț cu ghimpt. Fântână și colnă pentru ziuăș. Prețul per juger 1600 cor. Se vinde din mână liberă.

Se mai află 12.000 altoi soiul *mustafer*, bacator sau rosa.

Doritorii a se adresa la dl *Petru Moldovan*, proprietar în Măderat. 818 2—2

Stabiliment de hydrotherapie

„WÄLLISCHHOF”.

Stațiunea de tren *Brunn-Maria-Enzersdorf* 30 minute departe de Viena.

Aranjament modern, prețuri moderate (medicul, folosirea băilor, locuință, proviziunea întregă 21—32 fl. pe săptămână, amăsutat locuinței).

Cu prospecte și informațiuni detaliate stă la dispoziția on. public direcțiunea stabilimentului și medicul: 800 12—

Dr. Lazar Popovici, medic consilier Viena XV., *Dr. Marius Sturza*, medic dirigint în Wällischhof p. n. Maria-Mariahlferstrasse 136. Enzersdorf bei Wien.

In librăria lui

W. Krafft în Sibiiu

se află de vânzare Cărți mai nouă:

- Schullerus-Popovici, Carte de citire și gramatică maghiară pentru școlile populare. Partea I. leg. — 50. partea II. leg. 1.70.
- Manual pentru propunerea limbii maghiare în școlile populare. — 60.
- Iorga N., Studii și Documente cu privire la Istoria Românilor:
I. Socolile Bistriței. II. Actele relat. la istoria cultului catolic în Principate. 5.—
III. Fragmente de cronică și știri despre cronicari. 2.—
IV. Legăturile Principatelor române cu Ardealul 1601—1699. 5.—
- Istoria literaturii rom. în secolul XVII. 20.—
- Operele lui Const. Cantacuzino. 3.—
- Popovici I., Conducător la învățarea limbii maghiare și române, conținând o mică gramatică, dicționar sistematic, conversațiuni și modele de scrisori. — 70.
- Vlahuță A., România pitorească. Ediț. 2. 3.50.
- Eminescu M., Poesii postume. 1.—
- Scrieri inedite. Literatură populară. 1.50.
- Stejărel Nicu, Școlarul declamator. — 50.
- Stropi de rouă. Poesii de Elena din Ardeal. 1.—
- Moldovan Dr. V., Despre cărțile funduare și întabulări. — 30.
- Slavici I., Din bătrâni, narațiuni istorice. 2.50.
- Novelo alese de Bret-Harte, Zola, Daudet, Coppée, Gogol, Banville, Maupassant și Maizerog. Trad. de Marian. 1.—
- Earcian C. P., Îngrijirea plantelor în cursul vegetației. Recolta cerealelor. — 30.
- Economia vitelor sau Zootehnia generală. — 80.
- Agrologia sau cunoașterea pământurilor și mijloacele de a le îmbunătăți. — 30.
- Agricultură generală. Lucrarea pământului. Plăgul, grapa etc. — 30.
- Nutrețurile ierboase, prepararea fânului. — 30.
- Economia porcelor, oilor, caprelor. — 30.
- Sămânța și sămănatul. — 30.
- Popovici A. C., Vorbe înțelepte, maxime și reflecțiuni culese din literatura universală. 1.50.
- Magdu Dr., Originea cuvântului valah. — 50.
- Frumosul, studiu psihologic. 1.—
- Dr. Mihályi, Diplome maramureșene din secolul 14—15 leg. 12.—, broș. 10.—
- Moga V. S., Alcătuirea unei gospodării rurale. (Construcțiunile rurale, Creșterea animalelor domestice, Cultura albinelor și gândacilor de mătăsă, Cultura viei și vinului. 3.—
- Alexandri V., Poesii: Doine, Lăcrimioare, Suvire, Mărgăritărele, Pasteluri, Legende, Ostașii noștri, Alte. 1.50.
- Borgovanu V. Gr., Ionel, educația unui bun copil. Carte pentru părinți și alți educători. 2.—
- Büchner Dr., Cartea despre viața lungă. Învățătura despre durată și conservarea vieții. 5.—
- Bunea Dr. A., Vechile episcopi române a Vadului, Geogiului, Silvașului și Belgraului. 2.50.
- Pop-Regedanu, Novele și schițe. 1.—
- Rațiu I., Viața și Operele lui Andrei Mureșan, studiu ist.-literar. 2.—
- Vranceanu Dr., Spre ruină. Carte contra beției, premiată de minist. cultelor în București. 1.—
- Băilă, Pe sub arini, poesii. 1.—
- Conda, Drepturile și datoriențele învățătorilor. 3.50.
- Legea comunală (22. din 1886) cu explicații. — 80.
- Ordonanțe ministeriale pentru introducerea legii com. — 10.
- Inițioară, adică floarea poesiei naționale. — 60.
- Ardeleanul glumeț sau 101 de anecdote populare. — 80.
- Barcian Dr. D. P., Dicționar român-german leg. 7.60. broș. 6.—
- Dicționar german-român, leg. 9.40. broș. 7.60.
- Șulțiu St., Din Memorii lui P. VI. 2.40.
- Iosif, Patriarhale, Poesii. 2.—
- Romante și cântece. Trad. după Heine. 2.—

Toate cărțile fie ele anunțate ori unde se pot procura prin

Librăria W. Krafft.

824 1—5

CONVOCARE.

Domnii membrii ai asociației de ajutorare „Ciuchiciana“ din Ciuchic sunt prin aceasta convocați în sensul §-ului 26 din statute la

I-ma adunare generală extra-ordinară,

ce se va ține în Ciuchic la 31 August 1902 st. n. la 3 ore după amiază la localul asociației.

Obiectele:

1. Raportul direcțiunii despre mersul afacerii societății.
2. Cedarea dividendei de 4 cor. — votată de adunarea generală ținută la 16 Martie 1902 — în favoarea societății.
3. Sistarea marfei de manufactură din prăvălia societății.
4. Eventuale propuneri și
5. Esmiterea verificărilor.

Ciuchic, din ședința consiliului comun ținută la 13 August 1902.

Direcțiunea.

823 1—1

Asigurați: viață, zestre, capital de întreprindere, rente, cazul morții, spese de înmormântare!

Agentura principală în Arad
A BĂNCEI GENERALE DE ASIGURARE MUTUALĂ SIBIENE

„TRANSSYLVANIA“

primește oferte pentru asigurări din comitatele: Arad, Bichiș, Bihor, Cenad, Caraș-Severin, Timiș și Torontal și le efectuează pe lângă cele mai favorabile condițiuni:

1. În ramul vieții: capitale cu termen fix, rente, zestre pentru fete, capital de întreprindere pentru feciori, pe caz de moarte, spese de înmormântare. Aceste din urmă de la 50—600 cor. se plătesc la momentul morții întemplate;
2. În ramul focului: clădiri de tot felul, mobile, mărfuri, produse de câmp ș. a.;
3. Contra furtului de bani, bijuterii, valori, haine, rezevizite ș. a. prin spargere;
4. Contra grindinei: grâu, secară, orz, cucuruz, ovės, via (vinea), plante industriale: cânepă, in, himeț, nutrețuri, tabac ș. a.

Deslușiri se dau și prospecte se pot primi la agenturile noastre locale și cercușe mai în fleșce care comună și direct prin

Agentura principală „Transsylvania“ în Arad

Strada Széchenyi nr. 1. — Telefon nr. 399.

423 — 94

Asigurați contra furăturilor prin spargere: bani și tot ce aveți de preț!

In atențiunea proprietarilor de pământ!

„Întreprinderii de Credit-Hipotecar Eliberarea pământului de greunamânt“

este titlul unui institut, ce s'a înființat cu scopul de a da ocaziune proprietarilor de pământuri, se poată ajunge la împrumuturi ieftine și pe lângă condițiunile cele mai favorabile. — Acest institut dă împrumuturi pe pământuri ori și unde. — Interesele cu amortisarea capitalului cu tot fac mai puțin ca la băncile mici numai interesele simple.

Favorul cel mai deosebit și de neprețuit este că cu încetarea din viață a debitorului, suma împrumutată se șterge de pământu ipotecat, ear' ratele plătite în amortisarea capitalului se restituiesc numai decât în bani gata.

Cu modalitatea împrumuturilor acestora, proprietarul unui pământ ajunge la bani ieftini și este sigur că ori și când ar înceta din viață pământul rămâne liber de greunamânt, ear' erezii mai capătă și bani gata.

Recomandăm tuturor acelor proprietari de pământuri cari au lipsă de bani să se folosească de favorul acesta.

Pe pământuri cari sunt ipotecate la alte institute încă se dau împrumuturi, plătindu-se din suma împrumutată datoria veche la respectivul institut.

La cereri de împrumuturi se recere copia cărților funduare și foaia catastrală.

Prospecte detaliate cu informațiunile necesare se trimit la cerere, pre lângă trimiterea de mărei postale în valoare de una coroană pentru porto postal.

Cererile sunt a se adresa la:

Representanța

814 4—10

„Eliberarea pământului de greunamânt. Intreprindere de Credit-Hipotecar“

in Sibiu (N.-Szeben) strada Bruckenthal 36.

Institutul de credit pe pământuri în Sibiiu.

(NAGYSZEBENI FÖLDHITELINTÉZET.)

Pe lângă condițiunile cele mai avantajoase dăm împrumuturi ipotecare cu amortisare pe 30 1/2, 38 și 40 1/2 ani în rate de jumătate de an, în cari se cuprinde plătitura atât a cametei, cât și a capitalului.

Împrumuturile se plătesc cu bani gata în valoarea nominală a scrisurilor ipotecare.

Arangarea împrumuturilor o efectuează încredințatul nostru

Szücs F. Vilmos în Arad

care poate da totodată toate deslușirile.

Institutul de credit pe pământuri în Sibiiu.

(Nagyszebeni Földhitelintézet.)

Provocându-mă la anunțul de sus, rog onor. public doritor de împrumuturi ipotecare, ca și pân'acum și de-acum să se adreseze cu încredere la mine cu afacerile sale; principiul meu a fost și rămâne același, ca să prestez publicului în totdeauna un serviciu solid.

Spesele de întabulare la dorință le anticipez; onorariul meu urmează ulterior.

Cu stimă:

Szücs F. Vilmos

institut de credit pe imobile și pământuri

în Arad, Piața Boros Béni nr. 22 (Casa Spielmann)

(Etagiul I.)

784 — 16